

latus cum sobolem reliquam interfecisset omnem, sic unq Opus
ficio, ut Poeta fabulantur, patria ira ereptus, in Ida Creta
te clam educabatur. O quam impossibilis hic porro est timor!
Timor foris quam impossibilis! Nentiquam timeri potest: per
quem nulla sanctitas fuit. Constat id vel inde: quod Jupiter
suo Parenti, à quo lucis hujus usuram acceperat, injustissim bellu
moverit: quod devictum ipsum nequissime carceri incluserit: quod
captivum foedisimam morte mulerarit. Horrenda haec sunt, et vix
immanitatem memoranda facinora! Facinora divis omnibq dev
renda sunt! Praeprius ubi et ipsam matrem male tractasse id
perhibetur. Vos v., V. H. subsistite paulisper et cogitate: quod
topere m. in vilissimo capite vindicari soleat contemptus et ratio
rentum: quibus, i. ipsa dictitante natura, arctissimo charitatis, bon
Stobaeus Serm. 74 ris ac reverentia vinculo obligamur. Contemptus sane Parentu
ut ille sapientiae fama, nominisq, celebritate clarissim, omniumq,
Graecorum piissimq Morum Magister Pythagoras docet, peccat
genus est ejusmodi, quod in vivis simul ac defunctis divinitus
damnatur, et ab hominibus odio habetur, et sub terra in loco im
piorum, una cum reliquis improbis, à Nemese nec non infernalibus
Furnis, quae his rebus inspicendis destinata sunt, perpetuo per
nitur. Honestissima, imò divina Parentum facies horumq, est
aspectus: cultusq, eorum tanti haberi debet, quanti nec Solis, nec
omnium siderum, quum choreas suas ducunt, quanti et vix ulla
res alia à quoquam aestimatur. Deos equidem arbitror, si conti
mni Parentes viderint, haudquaquam id esse toleraturos. Quam ob
rem et vivos et mortuos colere Parentes par est, nec eis unquam
contradicere. Verum, si quid ignorent, morti aut animi decepti
onis vitio consolari atq, doceri eos oportet, odisse nequaquam.
Majus n. inter homines peccatum admitti nequit, quam erga
Parentes impietas. Avenusq, modo laudatus Autor, Vir ipse sapie
tissimus, Philosophiq, npe ille Samius, Pythagoras, Latino idioma
us expressis, quae Graeco ille habet idiomate. Judicate mihi nati
quæso, Auditores, pro aequanimitate vestra, quis, qualis, ac quæ
Deus sit: quæ
fissime pat
fidii poena
nisi simul
qui acerrim
per vim
nus ipse, qu
equitas ha
patru affect
sotet. Ne
mancipium
aret, femi
nem, (qu
dominanda
e cecitate
extrema
orocho stol
Deitate sta
fuffo hostil
petratur
exuvias au
immerito e
tum, ut inj
captarum
ego heic, i. a
ut gra vim
epimerora
fratribusq
gitur. Du
mo: O detes
tanta est, n
gani? Ubi
omnem eju
hujus timo